

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖЕН СЪД - РУСЕ

Изх. № 2196
Дата: 29.06.2020

06.08.2020

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистров номер	Дата
ВСС 13432/19	06-07-2020

ДО

**СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
гр. С О Ф И Я
ул. Екзарх Йосиф № 12**

Относно: Изслушване на кандидати за адм. ръководител-председател на ОС - Русе

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Приложено изпращаме Ви Протокол № 3 от Общото събрание на съдиите от Окръжен съд – Русе, относно изслушване на съдия Йордан Минков Дамаскинов и съдия Росица Радославова Радославова – кандидати за длъжността „Административен ръководител – председател“ на РОС на основание чл. 194а, ал. 7 от ЗСВ и чл. 50, ал. 2 от Наредба № 1/09.02.2017г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт.

ПРИЛОЖЕНИЕ: съгласно текста.

С уважение,

АНЕТА ГЕОРГИЕВА

*И.Ф. Адм. ръководител-
председател ОС – Русе:*

*Решение на СК на ВСС по
Протокол №23/16.07.2019 г., д.т. 49/*

ПРОТОКОЛ № 3

ОТ ОБЩО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ ОТ ОКРЪЖЕН СЪД – ГР. РУСЕ

Днес, 22 юни 2020 г. /понеделник/, от 14.00 часа, в Зала № 6 на Окръжен съд – гр. Русе, се проведе Общо събрание на съдиите от същия съд.

На събранието присъстваха седемнадесет съдии от Окръжен съд – гр. Русе, един от които младши съдия - със съвещателен глас, но без право на гласуване. Отсъстваха двама съдии, по уважителни причини.

Събранието се ръководи от г-жа Анета Георгиева – И. Ф. Административен ръководител - Председател на Окръжен съд – гр. Русе, при участието на протоколита Недялка Неделчева – съдебен секретар в Окръжен съд – гр. Русе.

Събранието протече при следния дневен ред:

1. Изслушване на кандидатите за административен ръководител на Окръжен съд – Русе, както следва:

- Йордан Минков Дамаскинов, заявление вх. № ВСС – 13432/07.11.2019 година;

- Росица Радославова Радославова, заявление вх. № ВСС – 13583/11.11.2019 година.

2. Разни.

АНЕТА ГЕОРГИЕВА – Председател на събранието:

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

Известен ви е дневният ред на настоящото Общо събрание.

През месец октомври 2019 г. е обявен конкурсът за административен ръководител – председател на Окръжен съд – Русе, за който храбростта да приемат това предизвикателство имаха нашите колеги Йордан Дамаскинов и Росица Радославова. В дневния ред на днешното събрание те са посочени по поредността на подаване на заявленията.

Законът за съдебната власт, Наредбата за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт и Правилата, които уреждат избора на административни ръководители, зададени от ВСС, задължават Общото събрание да изслуша кандидатите и протоколът за това изслушване да бъде изпратен на ВСС в срок, който предхожда датата на самото събеседване. В нашия случай такава дата не е насрочена, но съображенията да свикаме това Общо събрание днес е обстоятелството, че към този момент съдиите от Окръжен съд – Русе са на работа в пълен състав. В един по-късен момент, независимо от липсата на съдебна ваканция, може да се окаже, че повече колеги ще бъдат в платен отпуск, което ще направи невъзможно свикването на това събрание, а липсата му в никакъв случай не трябва да представлява някаква пречка за нормалното провеждане на конкурса.

Предлагам да чуем в резюме концепциите на всеки един от двамата кандидати, в поредността, посочена в дневния ред на събранието. Вероятно сте се запознали с техните концепции, когато те бяха публикувани, а вероятно и по повод настоящото общо събрание.

Пристъпи се към изслушване на концепциите на двамата кандидати за административен ръководител на Окръжен съд – Русе.

ЙОРДАН ДАМАСКИНОВ - кандидат за административен ръководител на Окръжен съд – Русе:

В рамките на около пет минути ще „премина“ през този документ с гръмкото название „Концепция за стратегическо управление“, който е задължителен за кандидатстване за председател. Минималното му съдържание е също определено в Наредбата. Старал съм се да бъда кратък и да включа най-важните според мен неща, като максимално огранича цитатите на статистическа информация и отклоненията.

Първият раздел от концепцията ми е „Лична мотивация за заемане на длъжността“.

Аз нямам управленски опит, вероятно това е проличало и в концепцията. Но съм убеден, че трябва да има кандидат от съда и се радвам, че не съм сам, че няма да бъде „състезание с един кон“. Малко съм разочарован, че по-старшите от мен колеги, някои от които имат почти пълни пет години до пенсиониране, не пожелаха да участват в тази процедура и да ни освободят от чувството на някакъв дълг, че трябва да има кандидат от съда.

Вторият раздел от концепцията ми е „Анализ и оценка на състоянието на органа на съдебната власт“.

По този раздел няма да говоря въобще. Годишните доклади са много подробни и дори по-компетентни от това, което аз съм написал.

Третият раздел е най-същественният – „Цели и мерки за тяхното постигане“.

Първата цел, която съм си поставил, е абсолютно зачитане на вътрешната независимост на съдиите в Русенския окръжен съд, което преведено на обикновен език означава, че по никакъв начин няма да се интересувам от делата, които са ви възложили за решаване и начина, по който достигате до вашето вътрешно убеждение. Ако при мен постъпи някаква жалба или сигнал, много сериозно ще помисля дали изобщо засегнатият съдия да бъде информиран за това, защото този поток от жалби срещу нас реално влияе на нашето вътрешно убеждение. Дори ще си позволя да кажа, че законодателната възможност до Инспектората на ВСС да се подават сигнали срещу съдия-докладчик, преди да е приключило делото, също е едно драстично вмешателство в неговата независимост.

Благоприятна психологическа среда в нашия съд мисля, че и сега има. Ние сме сравнително добър колектив. Има много по-лоши примери в страната. При това сме достатъчно „малки“, за да няма какво толкова да делим. Може би малко наивно е прозвучало това, което съм написал - че имам намерение да разговарям с всеки един поотделно, периодично. Но наистина смятам, че това е начинът да разбере какво мисли всеки един от вас. Няма да се обграждам с приближени хора, които да ми формират едно изкривено виждане за целия колектив. Всеки е важен – съдиите, служителите. Дори от хората, които чистят по коридорите има какво да се научи.

Другият раздел от концепцията ми е „Подобряване организацията на работа“.

Съдът е едно консервативно учреждение и в момента организацията е добра. Аз не смятам да правя радикални промени. Предложил съм няколко неща, това, което ми се струва полезно - да се оформят постоянни състави в наказателното отделение и сегмента на гражданско и търговско отделение, защото то всъщност е едно по административна организация. Търговските съдии оставаме само трима, така че няма проблем, евентуално към тях ще се присъединява младши-съдията, който очакваме да дойде. А в наказателното отделение, не съм добре запознат, но мисля, че има достатъчно съдии поне за два постоянни въззивни състава. Ще разчитам на колегите да предложат нещо по-определено в тази насока, за да са наясно хората занапред, какво им предстои в следващите два-три месеца като участие в съдебни заседания.

Хрумнали са ми и някои други неща. Наблегнал съм върху, според мен, неравномерно натоварване на съдиите. Разбира се, всеки от нас смята, че работи много, а някои от неговите колеги малко по-малко и че това не е справедливо. За съжаление, на абсолютно централно ниво сме свидетели на неща, които не са наред. Не може законодателят да се сети едва преди няколко месеца, след толкова години, към принципа на случайно разпределение на дела да добави и думата равномерно, нещо, което е абсолютно ясно, че трябва да е така. Или ние да научим от системния администратор, че системата за случайно

разпределение е такава за случайно, а не за равномерно. За мен това е голям недостатък. Тази система ще се усъвършенства, ще се надгражда. Вероятно занапред ще разпределя по-равномерно /като бройки дела имам предвид/. За мен е жалко, че се изостави принципът за измерване на натовареността според тежестта на делата. Там все още се отчитат коефициенти, подписваме карти в края на делата. За какво ли го правим, като никой не отчита това нещо? Но там пък разликата в натоварванията също е налице. Какво смятам да направя в тази насока, съм написал съвсем накратко в концепцията. Според мен, ако не се въведе бързата актуализация на системата за случайно разпределение на дела, така че да осигурява една разлика от две-три дела за годината, примерно постъпили между Коледа и Нова година, а в останалото време ги разпределя за всеки един период равномерно, ще трябва да мислим какво да направим, така че на тези, които се окажат по-натоварени, да им се намали малко натовареността с някакъв минимален процент или пък някои видове дела да се разпределят между повече колеги. Тук не съм се задълбочавал, защото има много варианти и най-вече защото смятам, че този въпрос следва да се обсъди на едно Общо събрание.

Следващият раздел е „Квалификацията на съдиите и съдебните служители“.

Който иска да се обучава, ще го поощрявам, стига да е достатъчно време преди заседанията, за да се ограничат възможностите за отмяна на съдебно заседание или заменяне на докладчик, но смятам, че дотам няма да се стига. Който желае да се обучава в НИП или на семинари в чужбина /има колеги, които са амбициозни и пътуват и в чужбина по семинари/, ще го насърча. Ще разрешавам необходимите служебни отпуски безотказно.

Мисля, че е добра инициатива да възстановим провеждането на вътрешни семинари за обобщаване на практиката. Спомням си от времето на покойния председател Кацаров, аз като младши съдия слушах старши съдии как една седмица говорят на една тема, след един месец – на друга тема. Хубаво е това да се възстанови. Няма да е повече от три-четири пъти в годината, но трябва да има някакъв контакт с районните съдии, защото в момента такъв няма. Ние се виждаме само веднъж в годината и когато дойде време за изказване мълчим. В останалото време съдебната практика се обобщава по коридорите и в кабинетите, съвсем неформално.

„Повишаване значението на Общото събрание на съдиите“:

Вярвам в този принцип. Добре е, че го има в закона. Друг е въпросът, дали реално се прилага. Но гарантирам, че няма да бъдете изненадвани с управленски решения, за които не сте подозирали. Какво се заражда като идеи, ще бъде обсъждано на Общо събрание. Може да изглежда досадно да се събираме по-често, но не сме толкова много, за да не го правим.

В концепцията съм засегнал и достъпът до правната информация.

Знаете, сега се реорганизира единен портал за електронно правосъдие. Дано при изслушването пред съдийската колегия съм по-спокоен, за да не покажа какво разочарование за мен е това, че нямаме връзка с другите съдилища. С електронното управление нещата са изключително изостанали и са в наш ущърб. Знаете, че в момента сме дори в преходен период, така че съдилищата /и то по решение на самите системни администратори/ решиха да запазят за известно време функционалностите на старите си сайтове, защото в новия електронен портал, който изисква парола за достъп като за адвокати, трябва много да търсиш, за да стигнеш примерно до решенията на ВТАС. Това в момента е временно положение и изключително ни затруднява. В търговското отделение се налага да търсим решения на СГС и там е много трудно. Това не е нормално. Обещават ни, един ден този електронен портал да заработи. Сега ще има някакви проби, включително и във Великотърновския окръжен съд, и Великотърновския апелативен съд, и всеки от нас ще има служебен пълен достъп до вътрешна информация за това какво става по делата в страната, така че да не се изисква да пращаме писма за информация докъде е стигнало делото, заради което е спряно нашето дело.

„Връзки с обществеността“:

Радвам се, че имаме служител „Връзки с обществеността“, добър. За мен е много важно да защитавам независимостта на съдиите, които са обект на недобросъвестни атаки от медии. Това е абсолютно първата линия на защита срещу злонамерени публикации. Пресата вече стана толкова вулгарна, че никой не може да бъде сигурен, че няма да попадне в такава ситуация. В началото на месец януари търговците имаха емоции с „Дунарит“ – че помагаме да се открадне предприятието, пък други всъщност били добри съдии и те препятствали това нещо. Правят се такива отвратителни намеци, които така или иначе се четат и хората си съставят мнение. Никой не е застрахован от това. В страната има много по-брутални случаи на оклеветяване на съдии.

Условията в сградата са добри. Късмет е, че сме по един в кабинет.

Според мен деловодството е претоварено от хора. Искане ми се, служителят „Връзки с обществеността“ да се премести в един от вътрешните кабинети, а неговата стая да се отвори като второ деловодство. Не знам дали всички са си давали сметка, колко е натоварваща и отговорна е работата на съдебните деловодители.

Едно от оспорваните предложения е да се смени входа на сградата. Убеден съм, че това е правилното решение. За мен това има и морален смисъл и затова съм го включил в концепцията. Дали ще стане, е друг въпрос, тъй като не зависи само от председателя на съда.

Това е моето експозе във връзка с концепцията ми.

Предлагам да не отговарям на въпроси само аз, а да дадем думата и на другия кандидат да изложи в резюме концепцията си и след това двамата да

отговаряме на въпроси, тъй като ако някои въпроси съвпадат, е добре да се чуят двете гледни точки.

РОСИЦА РАДОСЛАВОВА - кандидат за административен ръководител на Окръжен съд – Русе:

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

Признавам си, че много се вълнувам, учудващо за мен, че трябва да говоря в тази зала, на този форум, пред всички вас, които познавам от почти двадесет години.

За разлика от колегата Дамаскинов, не смятам толкова да се фокусирам върху изложението ми, наречено концепция, тъй като за мен концепциите имат леко идеологически и политически характер. Не одобрявам начина, по който законодателят е решил да представим нашите виждания под формата на концепция. Но това е мое лично мнение. Както каза и колегата Дамаскинов, това е задължително условие за кандидатстването. Всеки един от вас при добро желание, вярвам се е запознал с това, което съм изготвила и то не е нещо революционно, нещо нечувано, неவிжданo. Във всички случаи предполагам, че има и много по-добри концепции и виждания за развитието на съдилищата и конкретно на Русенския окръжен съд. Това, което мен ме е ръководило и съм го отразила и в заглавната, и в заключителната част на моята концепция, и е изключително важно във виждането ми за отговорностите и предизвикателствата и най-вече задълженията на поста, за който кандидатствам, естествено, ако ми се предостави възможността да реализирам упоменатите в концепцията цели относно развитието на съда през следващите пет години, е насочеността на работата главно към изискванията на гражданите и медиите, в унисон с претенциите на обществото за прозрачност в работата на съда и повишаване доверието и достъпа до правораздаване. В този процес, както съм отразила, ще се стремя да включа съвместните усилия на всички магистрати и служители, изцяло водена от принципа за екипност и приемственост, отчитайки високия професионализъм на колегите, видно от постигнатото до момента, и съвместно с настоящото ръководство на съда.

Тук е мястото да изкажа искрена благодарност на г-жа Анета Георгиева, в качеството на изпълняващ функцията председател на съда, и на г-н Сирманов, като нейн заместник по наказателни дела, защото от момента, в който написах тази концепция досега настъпиха доста събития в национален и световен мащаб, които опровергаха и най-смелите ни очаквания и надежди за бъдещето. Видяхме как в едни такива изключителни условия двамата успеха с чисто човешки, колегиални и професионални усилия, да създадат такъв комфорт на работата ни, че никой от нас, специално аз, а предполагам и другите колеги, да не изпита никакво притеснение в тази нелека обстановка, в която трябваше да работим дистанционно, в която никой не знаеше точно откъде влизаме, с какви маски, и по какъв начин ще протичат съдебните процеси. В този период на мен ми беше изключително трудно, защото преживях и лична загуба, за която всички

знаете. Така че действително ми бяха голяма опора тези двама души, които не допуснаха да почувстваме, че съдът е в някакво ненормално положение, че нещо драстично се е случило с нашето ежедневие и битийност. Още веднъж тук е показателна ролята на лидера, на ръководителя, който в такива трудни времена има достойнството и самочувствието да вземе правилните решения не само за себе си, а и за много други колеги. Надявам се искрено, следващият председател на съда да притежава и тази човечност на колегите, за които говоря, тази отдаденост на работата и най-вече професионализъм, защото всички вие се оказва, че сте моето семейство, колкото и тривиално да звучи. Не е помпозно. Усетих вашата подкрепа.

Другото, което ми направи впечатление, е, как всеки един от нас се опитваше по някакъв начин да даде своя принос за нормалността на работа в съда, в ежедневието ни като членове на това общество. Дори след като прегледах концепцията си днес, се чудя какво да ви кажа, защото събитията в живота изпревариха всичко, което аз съм написала. Така например относно целите, които съм набелязала за очертаване на състави и всичко останало, сега видях случайно /както каза и колегата Дамаскинов/, че започва пилотно внедряване на електронната информационна система на съдилищата. За съжаление Русенският съд не е част от 17-те пилотни съдилища, в които тази система ще се тества. Такива съдилища обаче от апелативния район са Апелативен съд – Велико Търново, Окръжен съд – Велико Търново и Районен съд – Велико Търново. Тази система не само ще бъде достъпна за гражданите чрез единния портал за електронно правосъдие, ще може да комуникира с други системи, като Бюро „Съдимост“, НАП, НОИ и Полиция, а също така е предвидено и е зададен модул, и импонира на целите, които съм си поставила за част от нещата в концепцията, за случайното разпределение на дела, чрез които ще се отчита натовареност на магистрати и самоотводи, и самият избор ще бъде не само на докладчика по конкретното дело, но и на членовете на състава, и дори на съдебните заседатели. Тези електронни услуги, които се представят чрез тази система, са също така за достъп до електронно съдържание на дело; подаване на документи за образуване на първоинстанционно производство в електронен вид; подаване на други документи, несвързани с конкретно дело; получаване на съобщения; електронни производства по чл. 410 от ГПК. Лично за мен всичко това до голяма степен обезсмисля част от целите, които съм посочила вече в моята явно остаряла концепция и се радвам, че това ни предстои. Всички видяхме по време на това извънредно положение, колко е важен достъпът до електронни програми, до сървъри. Аз си признавам, че изпитвам леко безпокойство, че това ще заработи и ще бъде внедрено до края на годината, искаме или не. То ще улесни достъпът до обществена информация като очакван ефект и ще даде по-голяма достъпност, прозрачност в работата на съда и еднократно събиране на данни по инстанцииите, защита на личните данни, повишаване на качеството и бързината на обслужване. Така че животът ни изпреварва и честно казано аз лично ще имам голям проблем, с моите познания по информатика как ще се впиша в целия този електронен свят, който ни очаква,

но това е едно абсолютно бъдещо сигурно събитие за всеки един от нас, което представя естествено нови предизвикателства.

Другото, което напоследък представлява интерес за мен, е, че съдийската колегия е приела анализа за натовареността на съдилищата през миналата година и отбелязва по отношение на окръжните съдилища, че 76 % от тях са със средна натовареност, където се явява и Окръжен съд – Русе, т. е. 20 от 28, изключая СГС /според мен той въобще не трябва да влиза в такива систематика по ред причини/; прави извод за намаление постъпленията на районните съдилища, докато за периода 2017-2019 г. броят на образуваните дела в съдилищата е намален незначително, с 1 %, спрямо 2018 година. Но изключението, което е важно за нас, се отбелязва при окръжните съдилища, където постъпленията нарастват с 2 %, заедно с административните съдилища. Направете сметка, колко е спадът в останалите съдилища, за да има при нас повишение на разглежданите дела с 2%.

Това са реалностите, които са много важни за бъдещия председател на съда.

Другото, което е изключително важно в този петгодишен период, който предстои на следващия председател и на неговия екип, е, че двама граждански съдии и трима наказателни съдии достигат пенсионна възраст. Виждате, че с оглед начина, по който до момента функционира конкурсната процедура за назначаване на съдии, от една година ние не можем да стигнем въобще до избор на съдии за двете бройки, за които бе обявен конкурсът през миналата година – за наказателна и за търговска колегия, т. е. появява се един кадрови дефицит, който ще бъде доста сериозен на фона и на цялата електронизация, която ни очаква. Така че подробните мерки, които аз съм посочила в моето изложение, наречено концепция, до голяма степен ще бъдат, и следва да бъдат коригирани с оглед новите житейски условности. Въпреки това аз отново заявявам пред вас /както каза и колегата Дамаскинов/, че ще заложа на екипността, на приемствеността в нашата работа, защото тя е екипност не само между председателя и неговите заместници, а между всички съдии, между всички служители, съдебни деловодители, съдебни секретари, призовкари. Без труда на всеки един от тях нашата работа няма да има тези, бих ги нарекла перфектни резултати, каквито се отчитат през последните години. И много искам тези резултати да продължат за в бъдеще, защото за мен е наистина чест да работя с дългогодишни колеги с такъв професионализъм като вас. Дори личната ми мотивация за заемането на тази длъжност /няма да го нарека пост, отчитам го като дълг и отговорност/, мислейки назад във времето, е доверието в моите качества на юрист, което са ми оказвали всички бивши председатели на окръжния съд, от които естествено съм се учила и са спомогнали по някакъв начин за моето лично развитие като съдия. И това е защото благодарение на г-жа Искра Блъскова въобще влязох в редиците на магистратурата, тъй като тя се застъпи пред Окръжния прокурор на гр. Русе - Люлин Матев, да ме предложи за младши прокурор в Окръжна прокуратура - Русе, за което съм й безкрайно благодарна. А покойният Борис Кацаров беше човекът, който повярва в мен и ми

даде шанс да започна работа като наказателен съдия в Районен съд – Русе, въпреки че бях една година вече младши прокурор. Въпреки всичко г-жа Петранка Йончева пък беше човекът, който настоя да вляза в кабинета му, като видя, че стоя пред вратата и ми каза: „Аз вярвам, че ти ще бъдеш един добър наказателен съдия, защото познавам работата ти като прокурор.“. Тя беше човекът, който по предложение на Тодор Петков - тогавашния председател на районния съд, ми направи предложение едновременно за ранг и за длъжност – длъжност „Заместник председател“ и ранг „Съдия в окръжен съд“. Госпожа Алексиева беше човекът, който ми изготви предложение за съдия в окръжен съд. Тогава нямаше конкурсни процедури и аз всъщност съм изключително благодарна за подкрепата и оценката на качествата ми от страна на всеки един от предишните председатели на Окръжен съд – Русе от 1996 г. насам, когато започнах своя стаж в Окръжен съд – Русе. А пък всеки един от вас мисля, че познавам като част от моето семейство, както и вие мен. Излишно е да коментираме лични качества и професионални такива. За мен е удоволствие да работя с вас. Познавате ме прекалено добре. Аз съм точно това, което е изложено в концепцията ми – малко по-емоционален човек, малко по-разпилян на моменти и въпреки това почтен, честен, искрен и достъпен за всеки един от вас. В този ред на мисли мога само да съм благодарна на всички вас за този прекрасен колектив, който имаме. Аз наистина смятам, че е такъв.

Другото, което искам да кажа, е да подкрепите колегата Дамаскинов, защото той е абсолютен мой антипод. Ние с него излъчваме много разнородни послания, вижда се и от концепциите ни. Аз съм емоционална, необрана. Той е изключително премерен, изключително обран, като един мъж, като един джентълмен, достолепен, ерудиран, етичен. Наистина вярвам това, което казвам. Защо се кандидатирах при наличие на неговата кандидатура? Защото от практиката на сегашния ВСС виждам, че зачестяват случаите, включително през последните седмици, когато един-единствен кандидат, подкрепен от всичките си колеги, не бива избран, по неизвестни за мен причини. Въпреки куража, въпреки смелостта да го направи, въпреки получената подкрепа от своите колеги, които би следвало да го познават най-добре, няма избор. Моето лично становище е, че целият съд би страдал от една повторна процедура по избор на председател. Затова дадох една алтернатива, коренно различна на тази, която представлява колегата Дамаскинов. Знаете, че целият ми стаж е преминал в магистратурата и то в този съдебен район. Имам, смея да твърдя, добри отношения с прокуратура, с всички колеги от районния съд, включително в гр. Бяла и в гр. Русе. Познавам ги лично, работила съм с тях през тези дълги години.

Гарантирам, че нямам лични контакти с никой колега от кадровия орган, за разлика от внушенията в последния ден, които много ме наскърбиха – че едно лице назначава съдии и прокурори в гр. Русе. Ние с вас знаем, че това не е така. Избира ВСС. Няма какво да кажа повече за себе си. За мен по-добрият избор е този на колегата Дамаскинов, но това ще оставим да реши кадровият орган.

Още веднъж изказвам моята искрена благодарност към вас, за вниманието и за професионалната подкрепа, която винаги съм получавала от всеки един от вас в случай на нужда, а и без нужда. Радвам се, че съм част от този колектив.

Председателят на събранието даде думата на присъстващите да изразят мнения или да зададат въпроси на двамата кандидати за административен ръководител на Окръжен съд – Русе.

ЙОРДАН ДАМАСКИНОВ - кандидат за административен ръководител на Окръжен съд – Русе:

Ще си позволя да върна комплимента. Съдия Радославова е умна и хубава млада жена, с повече енергия от мен, така че не е сигурно кой е по-добрият кандидат и кой има по-добра визия за бъдещето и ще се справи по-добре с тази натовареност, която е председателството на един съд. Така че аз й благодаря, но тя трябва да вярва, че състезанието е честно и равнопоставено.

ПЕТЪР БАЛКОВ: И двамата кандидати бяха изчерпателни в изложенията си. Считам, че и двете концепции са много добри. Хубавото е, че има различни тези и начини за тяхното постигане. ВСС ще реши кой от двамата кандидати е по-добър. Смятам, че и двамата са подходящи за поста. Не мога да кажа кой от тях е по-добър. Аз подкрепям техните концепции и пожелавам успех и на двамата.

ЙОРДАН ДАМАСКИНОВ - кандидат за административен ръководител на Окръжен съд – Русе:

Искам да уточня, че ако не бъда избран, няма да обжалвам това решение.

РОСИЦА РАДОСЛАВОВА - кандидат за административен ръководител на Окръжен съд – Русе:

Аз също заявявам, че ако не бъда избрана, няма да обжалвам решението.

Аз мисля, че ние с колегата Дамаскинов някак си въплътихме аристократичните традиции и пионерски позиции на гр. Русе в обществения живот на тази държава, защото както аз не го оставих той сам да „танцува“, така и той ми предложи ръка за един „валс“. Така че мисля, че нашият съд е много различен от другите окръжни съдилища в страната и заслужава да има своето подобаващо място. Който и от нас да спечели, дори да не е никой от нас двамата, а някой от следващите кандидати, мисля, че всеки един има интерес да запази този вид на съда, този дух на екипност, на толерантност, който може би важи за много малко от съдилищата в България на това ниво, т. нар. „бутиков съд“.

АНЕТА ГЕОРГИЕВА – Председател на събранието:

От името на всички колеги от Окръжен съд – Русе благодаря на двамата кандидати за това, че макар да им отне толкова време, имаха куража да приемат едно предизвикателство, което аз самата се уверих в рамките на последните няколко месеца, че никак не е леко. Пожелавам им да победи по-добрият в едно честно и достойно състезание.

Председателят на събранието даде възможност на присъстващите да вземат отношение и да направят изявления или предложения по т. 2 от дневния ред, и тъй като нямаше такива, поради изчерпване на дневния ред, общото събрание на съдиите от Окръжен съд – Русе бе закрито в 15.05 часа.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА СЪБРАНИЕТО:**

/А. Георгиева/

ПРОТОКОЛИСТ:

/гг. Неделчева/